

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/92/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721010179
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6721010179.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Adriány Považanovej a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Petra Kvietka, v trestnej veci obžalovaného Q. N., za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 10. novembra 2021, o odvolaniach obžalovaného a prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 14.07.2021, sp. zn. 2T/49/2021, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a vo výroku o treste prepadnutia veci. Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného Q. N., nar. XX.XX.XXXX vo N., trvale bytom M.R. Q. XXXX/X, N., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci v R. a R. W. W., O. 7 o d s u d z u j e podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému u k l a d á aj trest prepadnutia veci, a to digitálnej váhy. Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát - X. republika.

Vo zvyšných častiach zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu n e z m e n e n ý .

II. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 14.07.2021, sp.zn. 2T/49/2021 bol obžalovaný Q. N. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby, najskôr od marca 2018 do 17.05 h dňa 26.11.2020 si opakovane zadovažoval a následne v meste N., ako aj na ďalších miestach v okrese N. bez príslušného povolenia prechovával omamné a psychotropné látky, pričom naposledy tak prechovával - dňa 25.11.2020 vo N. na Ul. Q. v osobnom motorovom vozidle zn. VW L., EVČ: N. XXXDX, č. VIN: K ktorého je vlastníkom, zložený ústrižok alumíniovej fólie s obsahom kryštalickej látky bielej farby -

metamfetamín s hmotnosťou 0,057 g s obsahom minimálne 10 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy,

- dňa 26.11.2020 v mieste trvalého bydliska, v byte č. X na X. poschodí bytového domu vo N. na Ul. M. R. Q. XXXX/X ,
- 2 ks plastové vrecká s obsahom úlomkov sušeného rastlinného materiálu rastlín rodu Cannabis s hmotnosťou 1,511 g (0,768 g a 0,743 g) s obsahom účinnej látky tetrahydrokanabinolu (THC) 7,2 % hmotnostných,
- plastové vrecko s obsahom úlomkov sušeného rastlinného materiálu rastlín rodu Cannabis s hmotnosťou 0,323 g s obsahom účinnej látky tetrahydrokanabinolu (THC) 8,5 % hmotnostných,
- krabičku od cigariet s obsahom úlomkov sušeného rastlinného materiálu rastlín rodu Cannabis s hmotnosťou 0,986 g s obsahom účinnej látky tetrahydrokanabinolu (THC) 16,2 % hmotnostných,
- plastové vrecko s obsahom úlomkov sušeného rastlinného materiálu rastlín rodu Cannabis s hmotnosťou 0,052 g s obsahom účinnej látky tetrahydrokanabinolu (THC) 5,6 % hmotnostných,
- útržok papiera s obsahom rozdrobeného vysušeného rastlinného materiálu rastlín rodu Cannabis s hmotnosťou 4,481 g, s obsahom účinnej látky tetrahydrokanabinolu (THC), 3,0% hmotnostných,
- plastové vrecko s obsahom kryštalickej látky bielej farby s hmotnosťou 2,276 g, ktorá bola identifikovaná ako dimetylsulfón s prímiesou 1,7 % hmotnostných metamfetamínu,
- plastové vrecko s obsahom kryštalickej látky bielej farby s hmotnosťou 0,466 g, ktorá bola identifikovaná ako dimetylsulfón s prímiesou 1,9 % hmotnostných metamfetamínu,
- útržok plastového vrecka s obsahom kryštalickej látky bielej farby s hmotnosťou 0,367 g, ktorá bola identifikovaná ako metamfetamín s obsahom bázy 76,2 % hmotnostných,

spolu takto prechovával 7,353 g sušeného rastlinného materiálu rastlín rodu Cannabis s obsahom účinnej látky tetrahydrokanabinolu (THC) 3,0 % až 16,2 % hmotnostných, čo zodpovedá 14 obvykle jednorazovým dávkam spôsobilým ovplyvniť psychiku užívateľa, 0,424 g látky metamfetamín s obsahom bázy 76,2 % hmotnostných, čo zodpovedá 4 obvykle jednorazovým dávkam spôsobilým ovplyvniť psychiku užívateľa a 2,742 g dimetylsulfónu s prímiesou 1,7 % až 1,9 % hmotnostných metamfetamínu,

a v období od mesiaca júl do mesiaca október roku 2020 v meste N. najmenej 5 krát predal metamfetamín (pervitín) v jednotlivých množstvách zodpovedajúcich 2 až 3 obvykle jednorazovým dávkam drogy za sumu 20 - 30 € konzumentovi P. W., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom X. O. č. XX, okr. N. nad M., z toho v jednom prípade pri supermarkete S. B. na E. ulici vo N., v druhom prípade pred obytným domom na ulici M. R. Q. XXXX/X vo N. a vo zvyšných prípadoch v centre mesta N.,

príčom podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v platnom znení sú rastliny rodu Cannabis zaradené do I. skupiny omamných látok, tetrahydrokanabinol (THC) ako hlavná aktívna zložka konopy je zaradený do I. skupiny psychotropných látok a metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

a to aj napriek tomu, že Q. N. bol za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn 1T 186/2012 zo dňa 19.10.2012, právoplatným dňa 19.10.2012.

Za to okresný súd obžalovanému uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad vo výmere 3 roky. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. mu bolo uložené ochranné opatrenie, a to ochranné protitoxikomanické liečenie, a to ústavnou formou podľa § 74 ods. 1 Tr. zák. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému bol uložený aj trest prepadnutia vecí, a to krabičky liekov S. H., digitálnej váhy a finančnej hotovosti 310,27 Eur. Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát - X. republika.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaný ako aj okresný prokurátor.

Obžalovaný podal odvolanie písomným podaním prostredníctvom svojho obhajcu zo dňa 22.07.2021, a to proti výroku o vine, treste, ako aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, ktoré následne písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu podaním zo dňa 09.08.2021. V odôvodnení odvolania uviedol, že považuje za nesporné, že na to, aby bola akákoľvek látka posúdená ako omamná či psychotropná, musí spĺňať isté kvalitatívne a kvantitatívne parametre. Súdna prax dospela k záverom, že pri marihuane je potrebné za obvykle jednorazovú dávku považovať množstvo omamnej látky zodpovedajúce 500 mg (0,5 g), ktorá z kvalitatívneho hľadiska obsahuje minimálnu koncentráciu THC 10 mg. Pri jednej

dávke metamfetamínu (pervitínu) hmotnostné kritérium predstavuje minimálne 100 mg a kvalitatívne kritérium predstavuje obsah účinnej látky minimálne 10 mg. Súd prvého stupňa uzavrel, že on mal v držbe celkovo 18 dávok zakázanej látky (drogy), pričom vychádza z úvahy, že celkové množstvo zaisteného materiálu sa posudzuje vo svojej celistvosti a je bez významu, či on mal prechovávané množstvo drogy rozdelené na viacero častí. On so stanovením počtu dávok tak, ako to uzavrel súd prvého stupňa, nesúhlasí, pretože aplikácia pravidla o posudzovaní zaistenej látky v celistvosti nie je možná absolútne vo všetkých prípadoch a má svoje limity. Bezbrehá aplikácia uvedeného postupu by v istých prípadoch znamenala, že ak by sa u kohokoľvek našli na rôznych miestach stopové prvky zakázaných látok (drog), pri matematickom súčte ich hmotnosti by bolo možné prijať záver o tom, že daná osoba mala v držbe zakázanú látku v množstve presahujúcom obvykle jednorazovú dávku drogy, a to bez ohľadu na to, že takto zaistené množstvá drogy by boli samé o sebe nepoužiteľné a bez akékoľvek účinku na konzumenta. Okrem toho, pri niektorých zakázaných látkach si ich zmiešanie vyžaduje istú mieru znalostí a skúseností. Je toho názoru, že nie je možné bez ďalšieho postupovať tak, že sa všetky nájdené drogy „zhrnú na jednu kopu“ a podľa toho sa určí ich hmotnosť a účinnosť. Pokiaľ prvostupňový súd v tejto súvislosti poukazuje na tzv. skladačky, to on chápe, pretože v takomto prípade je viac než zrejmé ich vzájomná vecná spojitosť spočívajúca v tom, že droga je rozdelená do viacerých častí, ale je zřejmý účel ďalšieho nakladania s ňou (napr. predaj, užitie atď.). V prejednávaní veci však o takúto situáciu nejde, pretože zakázaná látka uvedená v bode 1. nemá žiadnu súvislosť so zaistenými zakázanými látkami uvedenými pod bodom 2. písm. h). Nebolo preukázané, že by látka uvedená v bode 1. mala byť použitá spolu alebo v nejakej súvislosti s látkou uvedenou pod bodom 2. písm. h), a preto by sa na látku uvedenú pod bodom 1. nemalo hľadieť ako na zakázanú látku (drogu). To isté platí aj pre látky uvedené v bode 2. pod písm. b) a d). Postup použitý súdom prvého stupňa má ďalší logický nedostatok. Pri matematickom súčte hmotnosti zaistených látok rovnakého druhu (pervitín, marihuana, atď.) a následnom určení množstva účinnej látky spôsobom „od-do“ môže dôjsť k skresleniu výsledkov, čo môže mať negatívny dopad na posúdenie skutku, ktorý je predmetom trestného konania. Je toho názoru, že nie je vylúčené, kedy by zmiešanie zaistených látok, hoci aj na prvý pohľad rovnakého druhu, prinieslo iný výsledný „produkt“ ako ten, ktorý je prezentovaný v podanej obžalobe pri matematickom súčte hmotnosti tejto látky za súčasného uvedenia rozsahu účinnej látky v nej sa nachádzajúcej. Záverom o tom, či takto zmiešaná látka je zároveň zakázanou látkou, si vyžaduje odborné znalosti znalca z príslušného odvetvia a odboru. Pokiaľ nebolo v tomto smere vykonané znalecké dokazovanie, je toho názoru, že nebolo dostatočným spôsobom preukázané, že sa jedná o zakázané látky a už vôbec nie, že je dostatočne zistené ich množstvo z hľadiska posúdenia počtu obvykle jednorazových dávok drogy, čo má priamy vplyv na právnu kvalifikáciu skutku. Poukázal na výpoveď znalkyne F. N., ktorá uviedla, že pri určovaní percenta hmotnostných účinnej látky je prípustná odchýlka plus mínus 10 %. To pri látke uvedenej pod bodom 1 znamená, že sa môže, ale aj nemusí jednať o zakázanú látku, resp. drogu, pretože je prípustný záver, že látka uvedená v bode 1. môže mať obsah menej než 10 mg absolútneho metamfetamínu. Takáto látka nie je podľa aktuálnej súdnej praxe považovaná za omamnú či psychotropnú. Záver okresného súdu o tom, že látka uvedená pod bodom 1. je omamná či psychotropná je v príkrom rozpore so zásadou in dubio pro reo. Pokiaľ existuje dôvodná pochybnosť o tom, či zaistená látka je látkou zakázanou alebo nie, čo s poukazom na výpoveď F. N. v prípade tejto látky nepochybne je, nie je možné túto pochybnosť vykladať na jeho ťarchu. Podľa jeho názoru nemožno matematicky pripočítať hmotnosť látky uvedenej pod bodom 1. k látke uvedenej pod bodom 2. písm. h), pretože by dochádzalo k miešaniu zakázanej látky (drogy) s látkou, ktorá nespĺňa parametre omamnej či psychotropnej látky. Súd prvého stupňa pochybil, keď za zakázanú látku považoval látku uvedenú pod bodom 1. a pod bodom 2 písm. b), d), čo má priamy vplyv na určenie celkového množstva zaistených zakázaných látok. Pokiaľ by však bol postup súdu prvého stupňa spočívajúci v matematickom súčte hmotnosti zaistených látok správny, v takom prípade mal byť vypracovaný znalecký posudok na stanovenie množstva účinnej látky takejto zmesi viacerých látok rovnakého druhu, t.j. samostatne pervitín a marihuana. Keďže takýto dôkaz zabezpečený a vykonaný nebol, s poukazom na zásadu in dubio pro reo nemôže byť táto skutočnosť na jeho ťarchu. K látke uvedenej pod bodom 2. písm. e), t.j. rastliny rodu Cannabis o hmotnosti 4,481 g, čo predstavuje 8 obvykle jednorazových dávok drogy je súd prvého stupňa toho názoru, že on v tejto časti konal minimálne v nepriamom úmysle. Záver prvostupňového súdu on považuje za nesprávny a bez opory vo vykonanom dokazovaní, pretože vo vzťahu k tejto látke absentuje subjektívna stránka trestného činu, ktorá sa vyžaduje vo forme úmyselného zavinenia. Práve posúdenie jeho zavinenia vo vzťahu k tejto látke je zásadné s poukazom na právnu kvalifikáciu skutku. Z výpovede svedkyne B. N. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že on o látke, ktorá sa nachádzala v pivnici bytového domu, nevedel, čo mal priamo tejto svedkyňi povedať. Svedkyňa B. N. sa vyjadrila spontánne, pričom z jeho strany sa nemohlo jednať o pripravenú odpoveď, nakoľko toto povedal

svedkyňa bezprostredne po tom, čo bola táto látka v rámci domovej prehliadky zaistená. Svedkyňa B. N. následne reprodukovala to, čo jej v tejto súvislosti on uviedol, a preto neexistuje žiadny rozumný dôvod, prečo by výpoveď svedkyne B. N., a teda aj samotné jeho tvrdenie, že o tejto látke nevedel, nebolo pravdivé. Rovnako z jeho výpovede vyplýva, že o tejto látke, ktorá sa dlhodobo nachádzala v pivnici, nevedel, pričom nebol vykonaný žiadny dôkaz, z ktorého by vyplýval opak. Jeho výpoveď nemožno považovať a priori za nepravdivú. Pokiaľ súd prvého stupňa poukázal na prepis SMS komunikácie s H. L., tak k tomu on len stručne dodal, že svedkyňa H. L. nič z tejto komunikácie nepotvrdila. Súd prvého stupňa mal zrejme na mysli SMS správu zo dňa 11.10.2021 o 17:42:54, avšak z tejto SMS správy nevyplýva, že by sa malo jednať práve o spomínanú látku v množstve 4,481 g. V tejto súvislosti poukázal na výpoveď svedkyne H. L., z ktorej vôbec nevyplýva, že by mala s ním komunikovať ohľadom jeho drogovej či inej činnosti, ktorá s ňou súvisí. Pokiaľ svedok nepotvrdí závery prezentované v obžalobe, táto skutočnosť nemôže byť na jeho ťarchu. Súd prvého stupňa nesprávne posúdil vykonané dôkazy a dospel k nesprávnemu záveru, čo je v rozpore s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., pretože súd prvého stupňa mal posúdiť všetky vykonané dôkazy vo vzájomnej súvislosti a nie si selektívne vybrať tie, ktoré podporujú obžalobu. Neobstojí ani tvrdenie prvostupňového súdu o tom, že záver o danosti jeho úmyslu vo vzťahu k tejto látke vyplynul aj z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní. On síce uviedol, že sa mohlo stať, že sušený rastlinný materiál o hmotnosti 4,481 g je jeho, no to ešte neznamená, že vedel o tom, že túto látku v pivnici mal. Je teda zrejme, že toto tvrdenie je možné vyložiť si aj inak, než ako to urobil prvostupňový súd. Považuje za nepochybné, že posúdenie jeho úmyslu vo vzťahu k sušenému rastlinnému materiálu rodu Cannabis o hmotnosti 4,481 g je založené výlučne na nepriamych dôkazoch, ktoré pripúšťajú aj iný záver, resp. je možné ich vyhodnotiť aj inak. Okrem toho, v jeho prospech svedčí aj dôkaz - výpoveď svedkyne B. N. a jeho výpoveď. On si je vedomý, že záver o vine je možné prijať aj na základe nepriamych dôkazov, avšak len v tom prípade, ak iný záver neprichádza do úvahy, čo však nie je jeho prípad vo vzťahu k tejto látke. V tejto súvislosti poukázal aj na zásadu in dubio pro reo. Je toho názoru, že v prípade látky uvedenej pod bodom 2. písm. e), t.j. k sušenému rastlinnému materiálu rastliny rodu Cannabis o hmotnosti 4,481 g nebol preukázaný úmysel túto látku prechovávať, a teda vo vzťahu k tejto látke, čo predstavuje 8 obvykle jednorazových dávok, nie je daná jeho trestnoprávna zodpovednosť. Jeho zavinenie mohlo byť nanajvýš vo forme nevedomej nedbanlivosti. Nie je mu vôbec zrejme, prečo bol uznaný za vinného z držby látky uvedenej v bode 2. písm. f) a g). Zo znaleckého posudku KEÚ PZ, ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2020/3317 zo dňa 05.02.2021 explicitne vyplýva, že látky uvedené v bode 2. písm. f) a g), t.j. predmet č. 5 a predmet č. 18 nie sú schopné ovplyvniť psychiku užívateľa a sú prakticky bez účinku. V súlade s aktuálnou judikatúrou, týkajúcou sa kvalitatívnej a kvantitatívnej požiadavky, je potrebné prijať záver, že položky uvedené v bode 2. písm. f) a g) nie je možné považovať za omamné alebo psychotropné látky. Okresný súd sa v odôvodnení rozsudku nikde nezmenil, prečo ho uznal za vinného z držby aj týchto látok, resp., prečo tieto látky aj napriek záverom znaleckého dokazovania považoval za omamné či psychotropné. Okresný súd v súlade s obžalobou ani len neuviedol, koľko obvykle jednorazových dávok by malo byť z týchto látok možné pripraviť. Okrem toho, pri týchto látkach nebola stanovená a v rozsudku nie je uvedená hmotnosť účinnej zložky danej látky, čoho dôsledkom je nepreskúmateľnosť takéhoto záveru, a tým pádom aj samotného rozsudku. Pokiaľ znalec, resp. znalecký ústav ako odborne spôsobilá osoba uvedie, že tá-ktorá látka nemá žiadny účinok na psychiku užívateľa, nie je predsa možné ho odsúdiť za prechovávanie takejto látky, v ktorej sa nachádzajú stopové či zanedbateľné zostatky pervitínu (metamfetamínu). Priznal, že je občasným užívateľom pervitínu a tiež uviedol spôsob, ako bola látka (dimetylsulfón) kontaminovaná, pričom jeho tvrdenia neboli popreté ani vyvrátené. Aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.04.2017 sp.zn. 2Tdo/53/2016 (R 74/2017), ktoré v odôvodnení uvádza a prvostupňový súd, a contrario vyplýva, že prechovávanie drogy s obsahom účinnej látky v celkovom množstve, ktoré nie je schopné ovplyvniť psychiku užívateľa, jeho ovládacie či rozpoznávacie schopnosti alebo sociálne správanie, nepredstavuje nedovolené konanie páchatel'a, pretože takáto látka nie je „drogou“ v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch. Záver súdu prvého stupňa o tom, že držba látok uvedených v bode 2. pod písm. f) a g) je nelegálna, nie je správny a nemá oporu v Trestnom zákone. Látka uvedená pod bodom 1/ nie je drogou z dôvodu absencie minimálneho množstva celkovej látky (kvantitatívna stránka) a taktiež aj z dôvodu absencie minimálneho požadovaného množstva účinnej látky (kvalitatívna stránka). Pri látke uvedenej pod bodom 2. písm. e) chýba subjektívna stránka trestného činu a pri látkach uvedených pod bodom 2. písm. f) a g) nemožno v žiadnom prípade hovoriť o omamných či psychotropných látkach. Vo vzťahu k stanoveniu počtu obvykle jednorazových dávok možno prijať záver, že počet týchto dávok je nanajvýš 9 (3 dávky metamfetamínu a 6 dávok marihuany), čo predstavuje právnu kvalifikáciu skutku podľa ust. § 171 ods. 2 Tr. zák.

Záver prvostupňového súdu o tom, že on sa mal dopustiť spáchania trestného činu výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi aj podľa § 172 ods. 1 písm. c) Trestného zákona je založený výlučne na výpovedi pochybného svedka P. W.. Podľa uznesenia Krajského súdu v Žiline zo dňa 03.09.2009, sp. zn. 1 To/97/2009, podľa ktorého: „V tejto súvislosti krajský súd pripomína, že v prípade, ak má slúžiť výpoveď poškodeného (svedka) ako jediný priamy dôkaz, preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov (odborné vyjadrenie, znalecký posudok, stopy, výpovede svedkov či listinné dôkazy), musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený.“ Svedok P. W. na hlavnom pojednávaní dňa 14.07.2021 vypovedal, že jeho kontaktoval jeden až trikrát, pričom to malo byť za účelom kúpy drog. Svedok P. W. taktiež uviedol, že si nie je istý, či sa jednalo o pervitín (metamfetamín), pričom pripustil, že látka ktorú mu on dal, nemusela byť nevyhnutne pervitín, ale mohlo sa jednať aj o inú látku, napr. namiešanú z liekov a pod. Svedok teda nevedel jednoznačne povedať, že látka, ktorú mu on poskytol, bola droga podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch. Okrem toho, svedok P. W. na jeho otázku na hlavnom pojednávaní uviedol, že látka MMS, ktorá nie je zakázaná v kryštalickej forme vyzerá ako pervitín, čím potvrdil jeho výpoveď ohľadom údajného predaja drog. Pokiaľ teda on počas celého konania uvádzal, že sa svedka P. W. chcel „zbaviť“, a preto mu predal namiesto pervitínu látku MMS, ktorá pervitín pripomína, nemohol sa dopustiť spáchania trestného činu tak, ako mu je kladené za vinu, pretože nepredával zakázanú látku. Pokiaľ okresný súd uvádza, že svedok P. W. popísal účinky pervitínu zhodne, ako to uviedla znalkyňa F. N., tak toto tvrdenie nie je pravdivé a je v rozpore s vykonaným dokazovaním. Svedok P. W. uviedol, že predmetná látka mala na neho povzbudivé účinky. Naproti tomu znalkyňa F. N. popísala účinky pervitínu (metamfetaminu) obsiahlejšie a odlišne. V tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že znalkyňa F. N. uviedla, že aj látka MMS môže u konzumenta vyvolať reakciu, ak si myslí, že užíva drogu, čo taktiež potvrdzuje to, čo on uvádzal. Záver okresného súdu o predaji drog nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pretože vykonané dôkazy podporujú jeho tvrdenie a zároveň vyvracajú tvrdenie svedka P. W.. K uvedenému poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 08.04.2021 sp.zn. 4To/29/2020. Z citovaného uznesenia vyplýva, že samotné tvrdenie svedka, že sa malo jednať o drogu, nepostačuje. Uvedené platí obzvlášť v tomto prípade, keď svedok P. W. pripustil, že sa mohlo jednať aj o inú látku, ako pervitín.

Súd prvého stupňa v rámci odôvodnenia rozsudku vo vzťahu k predaju drog ďalej uviedol, že skúmaním zaistených mobilných telefónov neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by mali súvis s vyšetrovanou skutočnosťou, no hneď ďalej dodáva, že z prepisov komunikačnej činnosti medzi ním a ostatnými osobami prebiehala komunikácia, ktorá zodpovedá štandardnej komunikácii pri predaji omamných a psychotropných látok. K tomuto on uvádza, že okrem zjavného vzájomného rozporu týchto záverov okresného súdu, okresný súd bližšie neuviedol, prečo by takáto komunikácia mala predstavovať štandardnú komunikáciu pri predaji omamných a psychotropných látok. K tomuto uviedol, že okrem zjavného vzájomného rozporu týchto záverov okresného súdu, okresný súd bližšie neuviedol, prečo by takáto komunikácia mala predstavovať štandardnú komunikáciu pri predaji omamných a psychotropných látok. Okresný súd nekriticky prebral tvrdenie okresného prokurátora uvedené v podanej obžalobe bez toho, aby tento skutkový záver podoprel vykonanými dôkazmi. V tejto súvislosti sa však pýta, čo je to „štandardná komunikácia pri predaji omamných alebo psychotropných látok“? Pokiaľ chcel prvostupňový súd povedať, že je všeobecne známe, kedy ide o komunikáciu pri predaji drog, s tým on nemôže súhlasiť. Nejde o skutočnosti všeobecne známe. Obsah komunikácie medzi dvoma, prípadne viacerými osobami, je potrebné podľa jeho názoru dokazovať, a pokiaľ význam či zmysel komunikácie nemá doslovný gramatický význam, nemožno komunikáciu vyložiť v jeho neprospech. Význam zabezpečenej komunikácie nebol na hlavnom pojednávaní dokazovaný, a preto je potrebné tento záver súdu prvého stupňa potrebné považovať za arbitrárny.

Čo sa týka oboznámenia sa s prepismi hovorov na č. I. 494, 530, 532, 537, 541 a 554 na základe návrhu okresného prokurátora, k týmto sa on vyjadril na hlavnom pojednávaní, pričom neexistuje žiadny rozumný dôvod, pre ktorý by malo byť jeho vyjadrenie považované za nepravdivé. Zhrnúc skutočnosti uvedené v tejto časti odôvodnenia odvolania uvádza, že jediným dôkazom, ktorý potvrdzuje, že predával drogy iným osobám, je výpoveď pochybného svedka P. W., ktorý v podstate pripustil, že si nie je istý, či látka, ktorú mu on poskytol, predstavovala pervitín. Ani zo zabezpečenej komunikácie (SMS správy a telefonické rozhovory) nevyplýva, že by mal on predávať drogy tretím osobám, resp. obsah tejto komunikácie nebol nikým verifikovaný. Taktiež nemožno akceptovať záver okresného súdu o tom, že sa má jednať o „štandardnú komunikáciu pri predaji drog“, pretože nikde nie je definované, čo je štandardná komunikácia pri predaji drog, pričom obsah tohto pojmu nepredstavuje skutočnosť všeobecne známu, ktorú nie je potrebné dokazovať. Podotkol, že nie je jeho povinnosťou sa vyvíňovať, pretože by to

znamenal, že kohokoľvek by bolo možné trestne stíhať za to, že niekto iný o ňom povie, že predáva drogy. Práve naopak, pre prijatie záveru o tom, že sa páchatel dopustil spáchania trestného činu, je potrebný bezpečný záver, ktorý nepripúšťa rozumné pochybnosti, čo však nie je tento prípad.

Ďalej uviedol, že vykonávanie dôkazov „an block“, ako to učinil okresný súd na hlavnom pojednávaní dňa 26.05.2021, je neprípustné. Z citovaného ustanovenia § 271 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že bez ohľadu na množstvo dôkazov, hoci aj rovnakého druhu, je súd povinný umožniť obžalovanému k vykonanému dôkazu sa vyjadriť, a to hneď po jeho vykonaní. Zo zvukového záznamu z hlavného pojednávania (čas cca od 1 hodiny 50 minúty) je zrejmé, že dôkazy boli súdom vykonané naraz bez toho, aby bola jemu daná možnosť jednotlivito sa k nim vyjadriť.

Prvostupňový súd podľa jeho názoru nekriticky prebral všetky skutkové a právne tvrdenia uvedené v obžalobe. Z vykonaného dokazovania nevyplynuli také závery, ktoré by okresnému súdu umožňovali prijať záver o jeho vine v takom rozsahu, v akom to uvádza v rozsudku. Súd prvého stupňa len abstrahoval niektoré dôkazy, ktoré pritom vyložil v jeho neprospech (niektorá zaistená komunikácia), a to bez ohľadu na ich možný iný význam či ostatné vykonané dôkazy, ktoré sú v jeho prospech. Postup súdu prvého stupňa tak nezodpovedá požiadavke uvedenej v ustanovení § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Ak by aj mal prvostupňový súd nejaké pochybnosti, bol povinný postupovať v súlade so zásadou „in dubio pro reo“.

V rámci návrhov na vykonanie dokazovania po podaní obžaloby na súd on prostredníctvom svojho obhajcu navrhol okrem iného aj vykonanie konfrontácie medzi ním a svedkom W.. Tento návrh však ostal nepovšimnutý, pričom v odôvodnení rozsudku nie je ani zmienka o tom, prečo ho súd prvého stupňa nevykonal. Na hlavnom pojednávaní navrhoval vykonať znalecké dokazovanie ohľadom veku látky uvedenej pod bodom 2. písm. e), t.j. sušeného rastlinného materiálu rastliny rodu Cannabis o hmotnosti 4,481 g. Tento návrh bol súdom odmietnutý, avšak podľa jeho názoru nedôvodné, pretože práve zistením veku rastliny by sa preukázalo jeho tvrdenie o tom, že táto látka predstavovala len starú, vysušenú a v zásade nepoužiteľnú sušinu (listy) marihuany. Podľa znalkyne F. N. je možné zistiť vek predmetného rastlinného materiálu. Po formálnej stránke bolo znaleckým dokazovaním zistené, že látka uvedená pod bodom 2. písm. e) obsahuje malé množstvo účinnej látky THC, avšak okresný súd už nevyhodnotil to, že uvedená látka predstavovala staré a vysušené listy marihuany, čoho dôsledkom je to, že ich ani nemožno užiť, a teda že po materiálnej stránke sa o zakázanú látku nejedná. Nevykonaním navrhnutých dôkazov bolo porušené jeho právo na obhajobu.

Ako prvú námietku vo vzťahu k trestu prepadnutia vecí poukazuje na nesúlad výroku o tomto treste s odôvodnením rozsudku. V úplne poslednom odseku odôvodnenia rozsudku sa uvádza, že súd prvého stupňa mu uložil ochranné opatrenie, a to zhabanie vecí, čo však nie je pravda, pretože mu bol uložený trest prepadnutia vecí, čo je úplne iný inštitút ako zhabanie vecí podľa § 83 ods. 1 Trestného zákona. On sa môže len domnievať, že bolo úmyslom súdu prvého stupňa uložiť mu trest prepadnutia vecí a nie ochranné opatrenie zhabania vecí.

Odhliadnuc od vyššie uvedeného, na uloženie trestu prepadnutia uvedených vecí neboli splnené podmienky predpokladané Trestným zákonom.

Z vykonaného dokazovania nevyplynulo, že by označené veci a peňažná hotovosť mali byť použité na spáchanie trestného činu. Obzvlášť pri peňažnej hotovosti je len ťažko predstaviteľné, ako sa ňou mala páchať daná trestná činnosť. V každom prípade, uloženie trestu prepadnutia vecí len z dôvodu, že to požadoval okresný prokurátor bez toho, aby v tomto smere bol vykonaný jediný dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že tieto veci boli použité pri páchaní trestnej činnosti, považuje za neprípustné.

Záverom svojho odvolania poukázal na to, že rozsudok súdu prvého stupňa nie je správny. Je presvedčený, že skupina dôkazov v jeho neprospech je pochybnej kvality a je vyvracaná ostatnými vykonanými dôkazmi, čoho výsledkom v žiadnom prípade nemôže byť záver o jeho vine, resp. vine v takom rozsahu, ako to v rozsudku uvádza okresný súd. Pokiaľ on konštantne vypovedá o tom, že o zakázanej látke nevedel, čo je potvrdené aj výpoveďou svedkyne B. N., a zároveň tieto výpovede nie sú spochybnené či vyvrátené iným vykonaným dôkazom, v žiadnom prípade nemožno dospieť k záveru, že u neho je dané úmyselné zavinenie ohľadom látky uvedenej pod bodom 2. písm. e). Rovnaký záver platí aj o údajnom predaji drog tretím osobám. Súd prvého stupňa založil tento záver len na výpovedi pochybného svedka a prepisoch hovorov a SMS správ, z ktorých však žiadna takáto činnosť nevyplýva. Navrhol, aby Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 14.07.2021 sp.zn. 2T/49/2021 zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. S poukazom na jeho záverečnú reč poukázal na to, že sa priznal, že je užívateľom drog a že mal v držbe malé množstvo zakázaných látok, a preto v jeho prípade prichádza do úvahy právne posúdenie skutku ako trestný čin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák., čo je v odvolacom konaní prípustné.

Obžalovaný odvolanie odôvodnil aj sám, písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 10.08.2021. V odôvodnení odvolania uviedol, že už počas jeho jediného výkonu trestu v dobe od mája 2012 do januára 2017 nebol jediný raz potrestaný, práve naopak, bol niekoľkokrát odmenený (asi šesťkrát), čo viedlo aj k jeho podmienenému prepusteniu z výkonu trestu. Po jeho prepustení z výkonu trestu v januári 2017, už vo februári 2017 nastúpil do zamestnania v spoločnosti I. Y., a.s. vo N. na pozíciu operátor vo výrobe na sekcii montáže. Od októbra 2017 sa ž ako nastavovač CNC - strojov začal na ovládaní najmodernejšej a najzložitejšej linky na sekcii montáže, ktorú už v marci 2018 viedol sám, kde mal plnú zodpovednosť za chod celého stroja, kvality výroby a výkonu troch operátorov jemu pridelených. V tejto spoločnosti pracoval až do jeho zadržania políciou v novembri 2020. Vždy boli s ním spokojní, za celý čas nemal jedinu neospravedlnenú hodinu, práve naopak, vždy bol ochotný pracovať aj nadčasy a bolo ich veľa, čo v podstate viedlo k jeho zdravotným problémom. Od júla 2020 do novembra 2020 bol PN, počas PN podstúpil viacero vyšetrení a v septembri 2020 podstúpil operáciu variokelu, ktorá mu spôsobovala neustále a intenzívne bolesti. Priznáva, že počas jeho pôsobenia v tejto spoločnosti, ale aj to len v jeho voľnom čase, bol až do jeho zadržania políciou v novembri 2020, dočasným užívateľom marihuany, zo začiatku si zadovážil 1 až 2 obvykle jednorazové dávky raz za 1 až 2 mesiace. Počas jeho PN v období od júla do novembra 2020 to narástlo na 3 - 5 obvykle jednorazových dávok mesačne. Užíval len čisté šišky z marihuany. Nakoniec pri domovej prehliadke v novembri 2020 odovzdal polícii približne 2,8 kg marihuany, ktorú mal len pre svoju vlastnú spotrebu. Toto množstvo predstavuje 5 obvykle jednorazových dávok.

Po výkone trestu dlho abstinoval, čo sa týka užívania pervitínu (metamfetamín), prvý raz ho náhodou kúpil asi rok pred jeho zadržaním. Stalo sa to asi dvakrát a jednalo sa o maximálne 1 až 2 obvykle jednorazové dávky z dôvodu, aby bol na rande so ženou sexuálne aktívnejší. Znovu si pervitín kúpil počas prvej vlny koronavírusu asi v apríli 2020, asi 3 - 4 krát, z toho istého dôvodu. Tiež sa jednalo o maximálne dve obvykle jednorazové dávky. Viac pervitínu podľahol až počas jeho PN v júli až novembri 2020. V tomto období aj postupne dávky zvyšoval, nakoniec to mohlo byť aj 5 obvykle jednorazových dávok na jedno užitie. Tiež frekvencia užívania sa mu postupne zvyšovala a v mesiaci november 2020 to už bolo aj desaťkrát. Pri prehliadke jeho izby a auta mu bolo nájdených 0,4 g metamfetamínu, ktorý mal len pre svoju vlastnú spotrebu. Toto množstvo predstavuje 4 obvykle jednorazové dávky. Vždy zadovážené drogy, ako marihuanu, tak pervitín, mal len pre svoju vlastnú spotrebu. Nikomu z týchto drog nič nedal, ani nepredal. Ide o 9 obvykle jednorazových dávok. Poučil sa z minulosti, keď v roku 2012 bol odsúdený aj za to, že s jednou osobou pervitín užíval a druhej osobe minimálne množstvo predal, aj to sa nechal na takú hlúposť uprosiť. Veľmi ho mrzí, že nepodstúpil riadne liečenie už v roku 2010, keď mu to navrhoval doktor z centra pre drogovú závislosť. Vtedy si myslel, že to zvládne sám, ale nezvládol. Preto plne súhlasí so súdom mu uloženou ústavnou liečbou.

Prvostupňový súd nesprávne vyložil komunikáciu s H. L., v ktorej napísal SMS správu: „Trošku som si robil poriadok v pivnici, keď som došiel z basy, som tam niečo našiel. Vieš, čo by z toho robili, keby tam nabehli!“ Opisuje udalosť z roku 2017, v januári roku 2017 prišiel z výkonu trestu, v tom istom roku aj urobil čiastočný poriadok v pivnici, nakoľko sa tam nachádzali staré nepotrebné veci. Pri tejto príležitosti tam našiel v 7 dl pohári zaváraniny nejaké kostrnky a na nich vysušené šišky z marihuany, ktoré okamžite vyhodil do smetného koša, v tom čase sa týmto veciam vyhýbal. Všetko povedal aj na súde. Šišiek nebolo viac ako gram. Iná udalosť je z roku 2020 z mesiaca november, keď príslušníci policajného zboru našli 4.481 g aj listov z marihuany, o ktorej nemal vedomosť. Pripustil možnosť, že by teoreticky mohla byť jeho, ale jedine v tom prípade, že pochádza z roku 2012. V dnešnej dobe tieto listy z marihuany nemajú žiadnu cenu, nikto dnes nefajčí listy z marihuany. Keby vedel, že tam niečo také je, tak to vyhodí do smetí. Pociťuje ako nespravodlivosť to, že je druhýkrát trestaný za tú istú trestnú činnosť z toho istého časového obdobia. Súď mu dal na ľarchu aj kryštalickú látku o hmotnosti 2,276 g a 0,466 g analýzou stanovenia ako dimetylsulfén s obsahom 1,7 % a 1,9 % metamfetamínu. Znalkyňa F. N. pritom v znaleckom posudku tieto látky označila ako bez účinku pri bežnom dávkovaní. Opísala pritom aj placeboefekt pri užití takto kontaminovanej látky spolu s alkoholom, čo v zápisnici o hlavnom pojednávaní chýba, ale na zvukovom zázname to určite je zaznamenané. Poznamenal, že práve tento dimetylsulfén bol neúmyselne kontaminovaný ešte neznamená, že všetok dimetylsulfén, ktorý mal, bol tiež takisto kontaminovaný. To určite nie. V zmysle rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4To/132/2016 zo dňa 08.02.2017 nebude takáto látka napĺňať pojem obvykle jednorazová dávka. Ďalej opisuje výpoveď svedka W. na hlavnom pojednávaní zo dňa 14.07.2021. Tak, ako svedok W. ho pozná ako užívateľa pervitínu, tak ho pozná veľa ľudí z doby pred výkonom jeho trestu z roku 2012, čo má na neho veľké negatívne dôsledky aj v dnešnej dobe. Svedok W. nebol jediný, čo ho v rovnakej veci kontaktoval alebo pri náhodných stretnutiach oslovoval, aby im niečo vybavil. K tomu sa vyjadril vo výpovedi zo dňa 23.03.2021, ako aj na obidvoch hlavných pojednávaniach, na čom aj zotráva. On

nikomu skutočné drogy nepredal, nedal a ani nevybavil. On mal stále zamestnanie a jeho čistý príjem bol na úrovni 1000 až 1100 Eur za mesiac, z čoho si bol schopný aj odložiť. Len počas jeho PN dostával mesačne asi 850 Eur. V júli a druhý raz v októbri si vzal na jeho životný štýl aj dve pôžičky od S. a.s. vo výške 2000 Eur. Žiť mal z čoho a nepotreboval predávať drogy. Finančná hotovosť, ktorá mu bola zadržaná počas domovej prehliadky policajným zborom, boli peniaze, ktoré si riadne zarobil v práci a pochádzajú z nemocenskej dávky. Preto nesúhlasí s trestom prepadnutia veci v prípade finančnej hotovosti 310,27 Eur a žiada, aby mu táto hotovosť bola vrátená. Žiada, aby tak, ako prvostupňový súd poznamenal v odôvodnení rozsudku pri svedkovi W., že bol deväťkrát súdne trestaný, pričom v siedmich prípadoch sa na neho hľadá, akoby nebol odsúdený, tak aby aj pri jeho osobe bolo uvedené, že je šesťkrát súdne trestaný, ale v štyroch prípadoch sa na neho hľadá, akoby nebol odsúdený. Opisuje prepisy telekomunikácie pri telefónnom čísle registrovanom na meno O. M., pri ktorom si je istý, že to bol muž. Uviedol, že toho človeka, ktorý ho v prepisoch uráža a obviňuje, vôbec nepozná a nikdy ho nevidel. Snažil sa mu zo začiatku aj slušne oponovať, no bez výsledku. Keď to nepomohlo, tak ho preventívne zablokoval a ďalej tomu nevenoval pozornosť. M. W. mu na druhý deň upresnila, že ide o jej frajera, že je veľmi žiarlivý a že videl komunikáciu na facebooku medzi nimi, kde jej on robil návrhy na sex. Ďalej sa vyjadruje k záverečnej reči prokurátora, ktorý poukazuje na digitálnu váhu a stopky na nej nájdené. Záverom odvolania obžalovaný uviedol, že veľmi a úprimne ľutuje svoje konanie, aj to, že opakovane podľahol užívaniu návykových látok, myslel si, že to má pod kontrolou, no dnes s čistou hlavou vie, že sa potrebuje preliečiť z tejto závislosti. Ľutuje, že nepodstúpil liečenie už v roku 2010, ako mu to navrhoval doktor z centra pre drogovú závislosť, ktorého nález z roku 2010 je súčasťou posudku na jeho závislosť na návykových látkach. On nie je žiadny drogový diler, ale len obyčajný užívateľ návykových látok, čo pod prísahou na hlavnom pojednávaní potvrdil aj svedok P. W.. Žiada o prekvalifikovanie skutku na prečin podľa § 171 ods. 2 Tr. zák.

Okresný prokurátor podal odvolanie písomným podaním zo dňa 29.07.2021, v ktorom uviedol, že s uloženými ochrannými opatreniami a trestom prepadnutia veci sa stotožňuje, ale nestotožňuje sa s výmerou trestu odňatia slobody. Zákonná trestná sadzba pre uvedený trestný čin je v rozpätí 10 až 15 rokov. U obžalovaného neboli zistené žiadne poľahčujúce a ani priťažujúce okolnosti, preto nedošlo k úprave trestnej sadzby. Okresný súd vychádzal z neupravenej trestnej sadzby, ktorú mimoriadne znížil za použitia ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. z dôvodov, že ukladanie trestu na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby by bolo neprimerane prísne. Dôvodom je skutočnosť, že množstvo zaistenej látky výrazne neprevyšovalo množstvo, ktoré zodpovedá 10 násobku obvykle jednorazovej dávky na použitie a súčasne mal okresný súd za to, že za rešpektovanie požiadavky primeranosti trestu je namieste trest znížiť pod dolnú hranicu trestnej sadzby. S uvedeným konštatovaním súdu nemožno súhlasiť. Množstvo omamnej a psychotropnej látky identifikované ako 18 obvyklých jednorazových dávok na použitie napĺňa skutkovú podstatu označeného trestného činu a je takmer dvojnásobkom minimálneho množstva potrebného na naplnenie skutkovej podstaty. V tomto smere, berúc do úvahy množstvo zaistenej látky, nejde o žiadne mimoriadne malé množstvo, ktoré by bolo na hranici skutkovej podstaty. Ide o množstvo, ktoré bezpečne a jednoznačne napĺňa skutkovú podstatu daného trestného činu. Hodnotenie nebezpečnosti konania obžalovaného nemožno zredukovať len na počet dávok drogy u neho zaistenej. Do úvahy treba vziať aj skutočnosť, že omamné a psychotropné látky, s ktorými nakladal, neboli určené výlučne pre jeho osobnú spotrebu, ale boli určené na predaj iným osobám, čo jednoznačne potvrdil svedok W. a čo taktiež bez pochyby vyplýva aj z prepisov telekomunikačnej činnosti. Za stavu, keď si on pravidelne zabezpečoval omamné a psychotropné látky, tieto prechovával a časť z nich aj predával iným osobám za účelom zisku, nie je možné uvažovať, že by jeho konanie, čo sa týka závažnosti, protiprávnosti a nebezpečnosti, nenapĺňalo znaky obvykle páchanej trestnej činnosti spadajúcej pod ust. § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a) Tr. zák. Ide o klasickú činnosť tzv. drogového dílera - od zabezpečenia látky, vytvorenie siete odberateľov, dohodnutia šifrovanej komunikácie a finálneho predaja látok. Okresný súd nemôže svojvoľne hodnotiť, že určitá trestná sadzba upravená zákonom, je neprimerane prísna. Dôvodmi na mimoriadne zníženie trestu podľa ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. sú len okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a. Okolnosti prípadu rozhodne neodôvodňujú mimoriadne zníženie trestu. Ak okolnosti prípadu neodôvodňujú mimoriadne zníženie trestu, tak o pomeroch páchatel'a to platí dvojnásobne. Obžalovaný bol doposiaľ v minulosti sedemkrát súdne trestaný, hoci podstatná časť jeho odsúdení je zahladená. Pri hodnotení osoby obžalovaného a jeho sklonov k páchaniu trestnej činnosti, predovšetkým drogovej trestnej činnosti, je však možné a potrebné prihliadať na skutočnosti vyplývajúce aj zo zahladených odsúdení. Obžalovaný bol doposiaľ dvakrát odsúdený za rovnaký trestný čin (§ 172 Tr. zák.), ktorého podstata spočívala v neoprávnenej manipulácii s omamnými a psychotropnými látkami, v druhom prípade dokonca už za obzvlášť závažný zločin. Ide o osobu, ktorá má pretrvávajúce sklony k páchaniu rovnakej trestnej činnosti, pričom ani

predchádzajúce odsúdenia nevedli k náprave a on po výkone trestu znovu pokračoval v páchaní rovnakej trestnej činnosti, a to dokonca aj napriek plynúcej skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Jeho osoba nedáva žiadne dôvody na mimoriadne zníženie trestu. Tento postup sa javí byť ako paradoxný, ak sa berie do úvahy, že pri predchádzajúcom odsúdení za rovnaký obzvlášť závažný zločin bolo využité mimoriadne zníženie trestu a pri opakovanom spáchaní rovnakého trestného činu, dokonca v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, je znovu ukladaný mimoriadne znížený trest. Potom sa logicky vynára otázka, aké okolnosti musia byť dané, aby mu bol uložený trest aspoň na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby.

Záverom svojho odvolania okresný prokurátor navrhol odvolaciemu súdu, aby z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. zrušil napadnutý výrok rozsudku a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám tak, že mu uloží trest odňatia slobody aspoň na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Odvolanie obžalovaného nepovažuje za dôvodné v celom rozsahu.

K odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadril aj obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním zo dňa 12.08.2021, v ktorom uviedol, že odvolanie podané okresným prokurátorom považuje za nedôvodné. Osobitne namietá tvrdenie okresného prokurátora o tom, že on si pravidelne zabezpečoval omamné a psychotropné látky a časť z nich aj predával iným osobám za účelom zisku. V konaní pred súdom prvého stupňa nebolo preukázané, že by on vôbec predával omamné a psychotropné látky a už vôbec nie za účelom zisku a teda namietá aj tvrdenie okresného prokurátora o tom, že by mal byť diler drog. Táto skutočnosť nebola podľa neho preukázaná. Diler drog je osoba, ktorá opakovane a viacerým ľuďom predáva omamné a psychotropné látky za účelom dosiahnutia zisku. Táto skutočnosť však vo vzťahu k jeho osobe preukázaná nebola, pretože údajný predaj omamných a psychotropných látok potvrdil len pochybný svedok P. W.. Prepisy komunikácie taktiež podľa jeho názoru nemôžu slúžiť ako dostatočný dôkaz na prijatie záveru o tom, že on je diler drog. Pokiaľ okresný prokurátor poukazuje na trestnú sadzbu (10 až 15 rokov) v súvislosti s mimoriadnym znížením trestu, tak tu uviedol, že vo všeobecnosti je povinnosťou súdov uložiť taký trest, ktorý je nielen v súlade s Trestným zákonom, ale je v každom smere primeraný a spravodlivý. Je všeobecne známou skutočnosťou, že trestné sadzby v Trestnom zákone pri drogovej trestnej činnosti sú neprimerane prísne a v rámci európskych štátov ide o najvyššie tresty za túto trestnú činnosť. Zákonodarca nemôže vždy promptne reagovať na či už zmenu spoločenskej situácie alebo vo všeobecnosti na zmenu náhľadu na to - ktoré protispoločenské konanie. Nie je nič výnimočné, že to, čo sa v minulosti považovalo za amorálne, je dnes v súlade s dobrými mravmi a naopak. To isté platí aj pri trestnej činnosti, kedy postupom času dochádza k zmene nazerania na závažnosť konkrétneho nezákonného konania bez ohľadu na zmenu trestnej sadzby v Trestnom zákone. Práve drogová trestná činnosť je dobrým a aktuálnym príkladom. Laická, ale aj odborná verejnosť sa zhoduje v tom, že tresty za drogovú trestnú činnosť sú neprimerane prísne, no zákonodarca akosi opomenul na túto zmenu reagovať. Aj napriek tomu, že všeobecné súdy nemajú zákonodarnú moc, prislúcha im zákony vykladať a v oblasti trestného práva okrem iného rozhodovať aj o uloženom treste. Pokiaľ sa v súčasnosti na drogovú trestnú činnosť nazerá menej prísne ako v minulosti, je namieste tomu prispôbiť aj rozhodovaciu činnosť súdov, ktorá sa zohľadní práve pri ukladaní trestov. Dáva odvolaciemu súdu do pozornosti z jeho činnosti známe prípady, kedy boli páchatelia drogovej trestnej činnosti odsúdení za držbu či predaj omamných a psychotropných látok na trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby v trvaní 10 rokov až 15 rokov, pričom na rozdiel od prejednávaného prípadu celkové množstvo zaistených látok mnohonásobne prekračovalo množstvo obvykle jednorazových dávok drogy potrebných pre naplnenie skutkovej podstaty predmetného trestného činu. Pokiaľ samotný Trestný zákon z hľadiska trestnej sadzby nedostatočne diferencuje a neprihliada na celkové množstvo drog, je práve úlohou súdu túto skutočnosť zohľadniť a prispôbiť tomu trest, a to aj za použitia inštitútu mimoriadneho zníženia trestu.

Na verejnom zasadnutí obhajca uviedol, že v celom rozsahu trvá na písomnom odôvodnení podaného odvolania, navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie za účelom doplnenia dokazovania. Odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť. Naproti tomu krajský prokurátor na verejnom zasadnutí sa pridrižoval písomne podaného odvolania a dôvodov v ňom uvedených. Pokiaľ ide o uložený trest odňatia slobody, poukázal na okolnosti uvedené a prezentované v písomne podanom odvolaní. Obžalovanému prichádzalo do úvahy ukladanie trestu odňatia slobody v rozmedzí 10 rokov až 15 rokov, pričom uložený trest napadnutým rozsudkom vo výmere 8 rokov za použitia ust. § 39 ods.1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. považuje za trest neprimeraný, vzhľadom na množstvo obvykle jednorazových dávok drogy, ktoré predstavovalo 18 dávok, čo je takmer dvojnásobok minimálneho množstva zákonom ustanovených obvyklých jednorazových dávok drogy. Zároveň poukázal na osobu obžalovaného, ktorý bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný, a to už aj pre rovnaký obzvlášť závažný zločin ako v teraz súdnej veci. Vzhľadom na uvedené navrhol zrušiť

napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a obžalovanému uložiť trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí poukázal na skutočnosť, že aj podľa jeho výpisu z bežného účtu v S. banke, mu prišlo na účet v období od augusta 2020 do novembra 2020 cca viac ako 5000,- Eur. Z uvedenej sumy sa jednalo o úver v sume 4000,- Eur, ktorý mu poskytla S. banka, suma minimálne 1000 Eur predstavovala príjem od jeho zamestnávateľa I. a suma 1500,- Eur nemocenské dávky od X. poisťovne. Namietami výpoveď svedka P. W., pretože účinky drogy, ktoré tento popísal, nezodpovedali účinkom v zmysle znaleckého posudku znalkyne G. L., ktorá nebola na hlavnom pojednávaní vypočutá a ani ju nenavrhol vypočuť. Ale teraz by chcel, aby bola vypočutá, táto by sa mohla k týmto účinkom vyjadriť. Zároveň krátkou cestou predložil doplnenie svojho písomne podaného odvolania. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vrátil vec okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie a odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe podaných odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora zistil, že tieto boli podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému podali tieto odvolatelia odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané prihliadal i pre prípad, ak by tieto odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané dôvodne, pričom odvolanie okresného prokurátora bolo podané nedôvodne, avšak dôvodným sa krajskému súdu javilo byť odvolanie obžalovaného len pokiaľ ide o výmeru uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody trestu prepadnutia veci, konkrétne finančnej hotovosti a krabičky liekov.

Primárne je nutné konštatovať, že odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

Krajský súd ďalej konštatuje, že v odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

Z odôvodnenia tohto prvostupňového rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného Q. N., prečo nevyhovel jeho obrane, že je potrebné jeho konanie prekvalifikovať len ako prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák.

Obžalovaný v podanom odvolaní argumentuje rovnako ako počas konania pred prvostupňovým súdom. So všetkými jeho námietkami a argumentami sa prvostupňový súd vysporiadal na stranách 9 až 11 odôvodnenia. Odvolací súd konštatuje, že v podaných odvolaniach neboli uvedené žiadne skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvostupňového súdu a s ktorými by sa prvostupňový súd pri rozhodnutí a pri jeho odôvodnení náležite nevysporiadal.

Krajský súd v Banskej Bystrici preto nemal pochybnosti o správnosti skutkových zistení, uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a podľa nich, aj podľa krajského súdu je jednoznačne nepochybne preukázané, že obžalovaný Q. N. v kritickom období a za okolností a spôsobom zisteným v skutkovej vete napadnutého rozsudku sa dopustil trestného činu, a to obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a) Tr. zák. tak, ako to konštatoval vo svojom rozsudku už prvostupňový súd. Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia, ako aj na právne posúdenie konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, a odvolací súd nemá o týchto dôkazoch a záveroch pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje aj na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom obžalovaného. Podľa rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci M. verzus C. z 19. decembra 1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia resp. zamietnutí odvolania pri nezmenenom skutkovom stave v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu, z citovaných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že

dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (I.ÚS 56/01).

Pokiaľ ide o odvolacie námietky jednak obžalovaného a jednak krajského prokurátora, tak tu musí krajský súd konštatovať, pokiaľ ide o výrok o uloženom treste, keďže odvolanie obžalovaného v súvislosti s právnou kvalifikáciou nepovažoval za dôvodné, že uložený trest okresným súdom vo výmere 8 rokov obžalovanému Q. N. považoval krajský súd za neprimerane prísny, nezodpovedajúci účelu zákona.

Naopak zase, pokiaľ ide o návrh krajského prokurátora, aby bol obžalovanému ukladaný trest v zákonom stanovenej sadzbe v rozpätí 10 až 15 rokov, tento návrh krajský súd považoval za nedôvodný, išlo by o neprimerané potrestanie obžalovaného za trestnú činnosť, preto krajský súd sám zvážil, že trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, je trestom dostatočný, vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti spáchania trestnej činnosti a možnosti nápravy obžalovaného.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, že odvolaniu obžalovaného Q. N. čiastočne vyhovel, pokiaľ ide o uložený trest a ostatným odvolaniam nevyhovel a rozhodol tým spôsobom, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Tento rozsudok prijal krajský súd pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.